

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 28. juni 2013 — International Stem Cell Corporation mod Comptroller General of Patents

(Sag C-364/13)

(2013/C 260/54)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: International Stem Cell Corporation

Sagsøgt: Comptroller General of Patents

Præjudicielt spørgsmål

Er ubefrugtede menneskelige ægceller, der er stimuleret til deling og videreudvikling gennem partenogenese, og som i modsætning til befrugtede ægceller kun indeholder pluripotente celler og ikke kan udvikle sig til et menneske, omfattet af udtrykket »menneskelige embryoner« i artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 98/44/EF⁽¹⁾ om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6.7.1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (EFT L 213, s. 13).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 1. juli 2013 — Profit Investment SIM SpA, under likvidation mod Stefano Ossi og Commerzbank AG

(Sag C-366/13)

(2013/C 260/55)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profit Investment SIM SpA, under likvidation

Sagsøgte: Stefano Ossi og Commerzbank AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan forskellige sager anses for at være indbyrdes forbundne som omhandlet i artikel 6, nr. 1), i forordning nr.

44/2001⁽¹⁾, når genstanden for de påstande, som er nedlagt med disse to søgsmål, og retsgrundlaget for påstandene er forskellige, og der ikke logisk og retligt betraget foreligger et underordningsforhold eller uforenelighed mellem dem, men hvor en eventuel afsigelse af dom efter sagsøgerens påstand i en af disse sager vil kunne have faktisk indvirkning på omfanget af den interesse, som det andet krav er fremsat med henblik på at beskytte?

2) Kan kravet om skriftlighed af værnetingsaftalen i henhold til artikel 23, stk. 1, litra a), i forordning nr. 44/2001 anses for at være opfyldt, når en sådan aftale er indsat i et dokument (»Information memorandum«), som er affattet ensidigt af en udsteder af obligationer, og indebærer, at værnetingsaftalen finder anvendelse på tvister med en hvilken som helst efterfølgende erhverver af obligationerne vedrørende disses gyldighed, eller kan — i benægtende fald — indsættelsen af værnetingsaftalen i et dokument, der har til formål at regulere en udstedelse af obligationer, der er tiltænkt at være genstand for grænseoverskridende handel, anses for at udgøre en form, der er i overensstemmelse med en sædvane inden for international handel, som omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra c), i samme forordning?

3) Skal udtrykket »sager om kontraktforhold«, som er anvendt i artikel 5, nr. 1), i forordning nr. 44/2001, forstås således, at det udelukkende henviser til tvister, hvor det tilsigtes at gøre retsforholdet i henhold til kontrakten gældende for domstolene, eller til tvister, som er strengt knyttet til dette retsforhold, eller omfatter det også tvister, hvor sagsøgeren ikke påberåber sig kontrakten, men benægter, at der foreligger et retsgyldigt kontraktforhold, og tilsigter at opnå tilbagebetaling af et beløb, der er betalt på grundlag af et dokument, som efter sagsøgerens opfattelse ikke har nogen som helst retsvirkning?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Roma (Italien) den 1. juli 2013 — Pier Paolo Fabretti mod Agenzia delle Entrate

(Sag C-367/13)

(2013/C 260/56)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pier Paolo Fabretti

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Præjudicielt spørgsmål

Er angivelsespligten for og beskatningen af gevinster, som personer med bopæl i Italien har vundet i spillehaller i medlemsstater i Den Europæiske Union, hvilket foreskrives i artikel 67, litra d), i dekret fra republikkens præsident nr. 917 af 22. december 1986 (TUIR), i strid med EF-traktatens artikel 49, eller skal ordningen opfattes som begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, således som omhandlet i EF-traktatens artikel 46?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 1. juli 2013 — straffesag mod N.F. Gielen m.fl.

(Sag C-369/13)

(2013/C 260/57)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Parterne i hovedsagen

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom og A.A. Pruijboom

Præjudicielle spørgsmål

1a) Kan det kemiske stof alfa-phenylacetonitril (CAS nummer 4468-48-8, i det følgende betegnet som »APAAN«) sidestilles med det registrerede stof l-fenyl-2-propanon (CAS-nummer 103-79-7, i det følgende betegnet som »BMK«)? Rechtbank ønsker navnlig oplyst, om det nederlandske udtryk »bevatten« [»indeholder«], henholdsvis det engelske udtryk »containing« og det franske udtryk »contenant« skal fortolkes således, at stoffet BMK som sådan allerede skal findes i stoffet APAAN.

Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende, ønsker Rechtbank at forelægge Domstolen følgende supplerende spørgsmål:

1b) Skal APAAN anses for et af de "stoffer [...], die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd", ["stoffer[, der] er sammensat på en sådan måde, at disse stoffer ikke let kan benyttes eller udskilles ved hjælp af let anvendelige eller økonomisk fordelagtige midler"], og "substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means" og

"une autre préparation contenant un au plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou économiquement viables"? Ifølge de i bilag 3 indeholdte oplysninger fra politiet synes der at være tale om en relativ overskuelig, sandsynligvis endog simpel omdannelsesproces.

lc) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 1b, navnlig med hensyn til formuleringen »economische rendabele middelen [økonomisk fordelagtige midler]/economically viable means/économiquement viable«, at der åbenbart (kan) opnås en stor økonomisk fortjeneste ved — den ulovlige — omdannelse af APAAN til BMK, når APAAN kan forarbejdes til BMK og/eller amfetamin og/eller det af APAAN udvundne BMK bringes (ulovligt) i omsætning?

2) Begrebet »erhvervsdrivende« defineres i artikel 2, litra d), i forordning nr. 273/2004 ⁽¹⁾ og artikel 2, litra f), i forordning nr. 111/2005 ⁽²⁾. Der anmodes om, at det ved besvarelsen af det følgende spørgsmål lægges til grund, at der er tale om et registreret stof som omhandlet i artikel 2, litra a), eller om et stof, der skal sidestilles hermed som omhandlet i forordningernes »BILAG I Registrerede stoffer, jf. artikel 2, litra a)«.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11.2.2004 om narkotikaprækursorer (EUT L 47, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 111/2005 af 22.12.2004 om regler for overvågning af handel med narkotikaprækursorer mellem Fællesskabet og tredjelande (EUT L 22, s. 1).

Sag anlagt den 2. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-378/13)

(2013/C 260/58)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og A. Alcover San Pedro)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre Domstolens dom af 6. oktober 2005, sag C-502/03, Kommissionen mod Grækenland.